

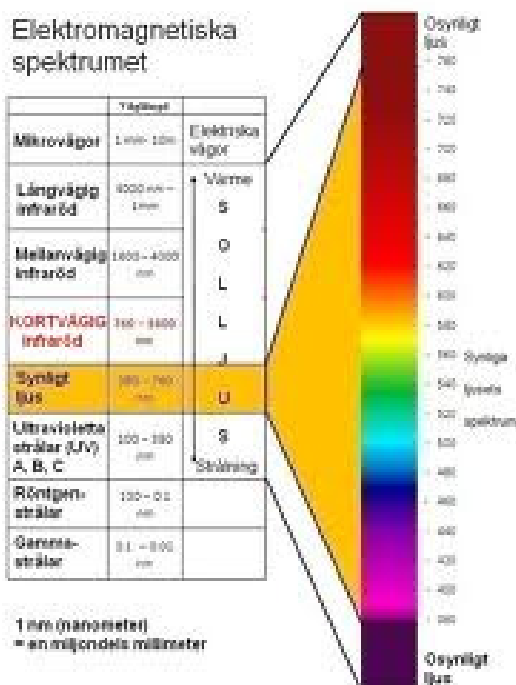
Jag har läst

The Mothman Prohecies

Av John A Keel (1975)

Pia Hellertz – mars 2011

Världen blir alltmer komplicerad, ju mer man tränger in i den för att försöka förstå. Jag har just avslutat John A Keels ”*The Mothman Prophecies*”, en av de stora klassikerna inom UFO-litteraturen. Som jag beskrev i ett tidigare mail var John Keel tidig med att ifrågasätta extraterrestriella hypotesen, d.v.s. att de fenomen vi kallar UFO m.m. skulle vara utomjordiska resenärer. Istället använder han begreppet ”ultraterrestrial” och menar att det är fenomen och varelser som tillhör planeten Jorden och som har förmåga att materialisera sig och dematerialisera sig, d.v.s. röra sig mellan den synliga delen av ljuset spektrum och den osynliga. Det är ju en så oändligt liten del av verkligheten som vi faktiskt ser. Vissa forskare menar att ca 10% av mänskligheten ser mer än denna synliga värld, d.v.s. utöver det gulade fältet i modellen nedan. Det är väl dem vi kallar medier, aurasere, psykotiska m.m.



”*The Mothman Prophecies*” handlar om de upplevelser som John Keel stöter på i West Virginia, 1966. Många människor ser varelser som skrämmer och förundrar. Bland annat den bevingade mannen, ”*The Mothman*” eller ”*The Bird*”. Massor med människor såg varelserna. Boken blev underlag till en film med Richard Gere i huvudrollen.



John Keel blev under sina år med UFO-forskning, när han intervjuade tusentals vittnen och kontaktpersoner, d.v.s. de som hade direktkontakt med varelserna, alltmer övertygad om att dessa varelser materialiserar sig från en annan, eller andra dimensioner. Den fundering som alltmer växer fram i mig är: Vad är de för skillnad på ”den andliga världen” dit vi alla kommer när vi dör, och de andra dimensioner där Loch Ness- och Storsjöodjuret, The Mothman, ufonauter, Men i Black och många flera märkliga varelser finns, när vi inte ser dem?